

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 310/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnym czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	V. S.	Czyn z pkt. 1,2,3,4,5, 6 i 7 wyroku	
	R. M.	Czyn z pkt. 8, 9,10, 11,12 wyroku	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Czyn z pkt. 7 i 12 wyroku</p> <p>1. Oskarżeni V. S. i R. M. od listopada 2019 r. użytkowali pokoje znajdujące się w budynku na ul. (...) w L., woj. (...), który to budynek wynajmowany był przez (...) sp. z o.o. z/s (...)-(...) P. ul. (...). Oskarżeni nie mieli podpisanej z tą firmą umowy najmu tych pokoi, użytkowali jej w zamian za pomoc w rozwożeniu do pracy pracowników zatrudnianych przez (...) sp. z o.o., którzy mieszkali również w budynku przy ul. (...).</p> <p>2. Oskarżeni V. S. i R. M. w nocy z 24 stycznia 2020 r. na 25 stycznia 2020 r. będąc w stanie nietrzeźwości udali się do jednego z pokoi zajmowanego przez A. H. przy ul. (...). W pokoju tym doszło do awantury między oskarżonymi a A. H., podczas której oskarżeni V. S. i R. M. działając wspólnie i w porozumieniu umyślnie dokonał zniszczenia tego pomieszczenia mieszkalnego poprzez zniszczenie zasuw drzwi wejściowych, wybicie szyb w oknach, pozrywanie tapet ze ścian oraz zniszczenie wyposażenia tego pomieszczenia</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonych V. S. (k. 115, k. 125 i k. 478-479) i R. M. (k. 104, k. 129 i k. 479), zeznania świadków K. T. (k. 30, k. 77, k. 139 , k. 480- 482) , M. B. (k. 236-237 , k. 482-483), G. B. (k. 49 , k. 483-484), P. M. (k. 56-57 , k. 594) i R. K. (k. 224-227).</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonych V. S. (k. 115, k. 125 i k. 478-479) i R. M. (k. 104, k. 129 i k. 479), zeznania świadków K. T. (k. 30, k. 77, k. 139 , k. 480- 482) , M. B. (k. 236-237 , k. 482-483), G. B. (k. 49 , k. 483-484) dokumenty w postaci : protokołu oględzin miejsca (k. 26-28) , kosztorys (k. 78) dokumentacja fotograficzna (k. 205-211) , opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości majątkowych (k. 564-572).</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. M. (k. 104, k. 129 i k. 479), zaznawania świadków K. T. (k. 30, k. 77, k. 139 , k. 480-482) , M. B. (k. 236-237 , k. 482-483), G. B. (k. 49 , k. 483-484), I. B. (k. 46-47 , k. 484-485), P. M. (k. 56-57 , k. 594) i R. K. (k. 224-227) oraz dowody w postaci : notatki urzędowa (k. 12) ,</p>		

powodując łączne straty w kwocie 760 zł na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z/s (...) (...) P. ul. (...).

Czyn z pkt. 8, 9, 10 i 11 wyroku

3. W dniu 25 stycznia 2020 r. oskarżony R. M. będąc w stanie nietrzeźwości udał się do zaparkowanego na podwórku posesji na ul. (...) w L. samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) wartości 6000 zł należącego do (...) sp. z o.o. . Następnie oskarżony R. M. poprzez pokonanie zabezpieczeń w postaci uszkodzenia zamków w drzwiach do samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) wartości 6000 zł dokonał jego zaboru w celu krótkotrwałego użycia poprzez uruchomienia go za pomocą monety . W tym czasie kluczyki od tego pojazdu posiadał R. K. i oskarżony R. M. nie miał prawa dysponować tym samochodem . Oskarżony R. M. pojechał tym samochodem po papierosy i wrócił na posesję przy ul. (...).

4. Po zatrzymaniu przez policję w dniu 25 stycznia 2020 r. o godz. 12.51. oskarżony R. M. zaproponował zatrzymującym go funkcjonariuszom Policji st. sierż. M. Z. oraz mł. asp. A. J. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w nieustalonej

protokołu oględzin (k. 23-24) , dokumentacji fotograficznej (k. 217).

zeznania świadków M. Z. (k. 61 , k. 483) i A. J. (k. 59) dowody w postaci : notatki urzędowa (k. 12) , protokołu zatrzymania osoby (k. 13) .

zeznania świadków M. Z. (k. 61 , k. 483) i A. J. (k. 59) , dowody w postaci : notatki urzędowa (k. 12) , protokołu zatrzymania osoby (k. 13) , protokół badania stanu trzeźwości (k. 16) , świadectwo wzorcowani (k. 17) .

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. M. (k. 104, k. 129 i k. 479) , zeznania świadków M. Z. (k. 61 , k. 483) i A. J. (k. 59) , dowody w postaci : notatki urzędowa (k. 12) , protokołu przeszukania osoby (k. 18-20) , protokołu przeszukania miejsca (k. 68-69A) , protokołu użycia testera narkotykowego (k. 22 , k. 71) .

częściowo wyjaśnienia oskarżonych V. S. (k. 115, k. 125 i k. 478-479) i R. M. (k. 104, k. 129 i k. 479) , zeznania świadków K. T. (k. 30, k. 77, k. 139 , k. 480- 482) , M. B. (k. 236-237 , k. 482-483) , G. B. (k. 49 , k. 483-484) , I. B. (k. 46-47 , k. 484-485) , S. S. (2) (k. 141) , dowody w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu oględzin

kwocie w związku z pełnieniem tej funkcji w celu skłonienia ich do naruszenia przepisów prawa tj. do odstąpienia od czynności zatrzymania w związku z zaborem samochodu i kierowaniem pojazdem w stanie nietrzeźwości.

5. Następnie oskarżony R. M. został przewieziony do KPP w L. gdzie został poddany badaniu na urządzeniu kontrolno-pomiarowym (...) o posiadającym aktualne świadectwo wzorcowania i miał w I badaniu wykonanym w dniu 25 stycznia 2020 r. o godz. 13.05 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i w I badaniu wykonanym w dniu 25 stycznia 2020 r. o godz. 13.07 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

6. Przed osadzeniem w (...) w L. funkcjonariusze policji podczas przeszukania odzieży oskarżonego R. M. ujawnili zawiniątko z suszem roślinnym koloru zielono brunatnego o wadze 0,20 grama netto. Natomiast w toku przeszukania pokoju zajmowanego przez oskarżonego R. M. w L. przy ul. (...) w dniu 26 stycznia 2020 r. ujawniono zawiniątko suszem roślinnym koloru zielono brunatnego o wadze 0,12 grama netto. Wyżej wskazany susz

(k. 23-25), dokumentacji fotograficznej (k. 218).

częściowo wyjaśnienia oskarżonych V. S. (k. 115, k. 125 i k. 478-479) i R. M. (k. 104, k. 129 i k. 479), zeznania świadków P. S. (k. 87-88, k. 479-480), K. Z. (k. 82 i k. 480), M. B. (k. 236-237, k. 482-483), G. B. (k. 49, k. 483-484), dowody w postaci: notatki urzędowej (k. 1), protokołu oględzin miejsca (k. 26-28), kosztorys (k. 78) dokumentacja fotograficzna (k. 205-211), opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości majątkowych (k. 564-572).

częściowo wyjaśnienia oskarżonych V. S. (k. 115, k. 125 i k. 478-479) i R. M. (k. 104, k. 129 i k. 479), zeznania świadków P. S. (k. 87-88, k. 479-480), K. Z. (k. 82 i k. 480), M. B. (k. 236-237, k. 482-483), G. B. (k. 49, k. 483-484), dowody w postaci: notatki urzędowej (k. 1).

zeznania świadków P. S. (k. 87-88, k. 479-480), K. Z. (k. 82 i k. 480), notatki urzędowa (k. 1), protokołu zatrzymania osoby (k. 2), protokół badania stanu trzeźwości (k. 10), świadectwo wzorcowani (k. 11).

roślinny został podany dwóm badaniom na narkoteście do badania środków odurzających w postaci marihuany – przy użyciu odczynnika (...). Po zamknięciu testera i zgnieceniu fiolek z odczynnikami znajdujących się wewnątrz testera substancje z tych fiolek zmieszała się z umieszczonym w testerze suszem roślinnym. Po wymieszaniu tych składników substancja zabarwiła się. Zgodnie z oznaczeniem widniejącym na testerze badana substancja stanowi środek odurzający w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste).

Czyny z pkt. 1,2,3,4,5,6 wyroku

7. Natomiast oskarżony V. S. będąc w stanie nietrzeźwości w dniu 25 stycznia 2020 r. po wcześniejszym zabraniu kluczyków do samochodu znajdujących się w pomieszczeniu kuchennym budynku na ul. (...) w L. udał się do stojącego na podwórku tej posesji samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) o wartości 3000 zł należącego (...) sp. z o.o. Oskarżony uruchomił ten samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) o wartości 3000 zł i dokonał jego zaboru w celu krótkotrwałego użycia i odjechał z nim w nieustalonym kierunku. Po pewnym

czasie wrócił na posesję na ul. (...) w L. i porzucił przedmiotowy pojazd w stanie uszkodzonym .

8. Następnie oskarżony V. S. gdy dowiedział się że na miejsce zdarzenia została wezwana policja zaczął zachowywać się agresywnie i uciekł z tego samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) do swojego pokoju w budynku przy ul. (...) w L. . W budynku przy ul. (...) oskarżony V. S. poprzez kopanie, uderzanie pięścią oraz kijem od szczotki umyślnie dokonał zniszczenia mienia w postaci dwóch par drzwi wewnętrznych powodując łączne straty w kwocie 150 zł na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. .

9. Po przyjeździe na miejsce patrolu policji z KPP w L. w składzie mł. asp. P. S. i sierż. K. Z. podjęli oni próbę zatrzymania oskarżonego V. S. który przebywał wtedy w swoim pokoju w budynku przy ul. (...) w L. . Podczas zatrzymania oskarżony V. S. zachowywał się bardzo agresywnie i naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji mł. asp. P. S. poprzez odepchnięcie go podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych związanych z zatrzymaniem oskarżonego . Ponadto oskarżony V. S. znieważył

funkcjonariuszy Policji mł. asp. P. S. i sierż. K. Z. poprzez wyzywanie ich słowami wulgarnymi podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych związanych z zatrzymaniem oskarżonego wyzywając ich słowami wulgarnymi : „k... i psy”. Oskarżony związku z zatrzymaniem kierował także groźby w stosunku do funkcjonariuszy Policji mł. asp. P. S. i sierż. K. Z. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej tj. dokonania zatrzymania mówiąc im że : „ nie mają życia za to co robią i że ich dojedzie” .

10. Po zatrzymaniu o godz. 12.25 przez funkcjonariuszy Policji oskarżony V. S. został przewieziony do KPP w L. gdzie został poddany badaniu na urządzeniu kontrolno-pomiarowym (...) o posiadającym aktualne świadectwo wzorcowania i miał w I badaniu wykonanym w dniu 25 stycznia 2020 r. o godz. 12.58 0,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i w I badaniu wykonanym w dniu 25 stycznia 2020 r. o godz. 13.05 0,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Następnie oskarżony V. S. został osadzony (...) w L. .			
o.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	V. S. R. M.	Czyny opisane w pkt. 1 ,2, 3, 4, 5 ,6 ,7 wyroku Czyny opisane w pkt. 8, 9,10,11,12 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Fakt iż oskarżony V. S. nie popełnił zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. 1 ,2, 3, 4, 5 ,6 ,7 wyroku . 2. Fakt iż oskarżony R. M. nie popełnił zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. 8, 9,10,11,12 wyroku .	Częściowo wyjaśnienia oskarżonych V. S. (k. 115, k. 125 i k. 478-479) i R. M. (k. 104, k. 129 i k. 479)		
1.OCena DOWOdów			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1,2,3,4,5,6,7,8, 9 , 10,	częściowo wyjaśnienia oskarżonych V. S. i R. M. , zeznania świadków P. S. Z., M. Z. A. J., K. T., M.	Sąd dał wiarę wyjaśnienia oskarżonego V. S. w niewielkiej części w której przyznał iż w nocy z 24	

B., G. B., I. B., P. M., S. S. (2) i R. K. oraz dokumenty wskazane przy faktach od 1 do 10 w pkt. 1.1.

na 25 stycznia 2020 r. spożywał alkohol wraz z oskarżonym R. M. i doszło do awantury pomiędzy nimi a A. H. w pokoju zajmowanym przez A. H. w budynku w L. przy ul. (...) (k. 115, k. 125 i k. 478-479) . Sąd dał wiarę wyjaśnienia oskarżonego R. M. w niewielkiej części w której przyznał iż w nocy z 24 na 25 stycznia 2020 r. spożywał alkohol wraz z oskarżonym V. S. . Natomiast w dniu 25 stycznia 2020 r. odpalił za pomocą monety 1 złotowej samochód marki D. (...) o nr rej. (...) pojechał nim po papierosy , zaś marihuana znaleziona w toku jego przeszukania należała do niego (k. 104, k. 129 i k. 479) . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonych V. S. i R. M. są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebranych w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione zwłaszcza z zeznaniami świadków : M. Z. (k. 61 , k. 483) i A. J. (k. 59) , K. T. (k. 30, k. 77, k. 139, k. 480-482) , M. B. (k. 236-237 , k. 482-483) , G. B. (k. 49 , k. 483-484) , I. B. (k. 46-47, k. 484-485) , P. M. (k. 56-57 , k. 594) i R. K. (k. 224-227) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadków P. S. (k. 87-88 , k. 479-480) , K. Z. (k. 82 i k. 480) , M.

Z. (k. 61 , k. 483) , A. J. (k. 59) , K. T. (k. 30, k. 77, k. 139 , k. 480-482) , M. B. (k. 236-237 , k. 482-483) , G. B. (k. 49 , k. 483-484) , I. B. (k. 46-47, k. 484-485) , P. M. (k. 56-57, k. 594) , S. S. (2) (k. 141) i R. K. (k. 224-227) jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione . Z zeznań świadków P. S. i K. Z. wynika jak wyglądało zatrzymanie oskarżonego V. S. i jak on zachowywał się wobec zatrzymujących go funkcjonariuszy policji . Z zeznań świadków M. Z. i A. J. wynika jak wyglądało zatrzymanie oskarżonego R. M. i w jakich okolicznościach oferował im korzyść majątkową w postaci nieustalonej kwoty pieniędzy w zamian za odstąpienie od jego zatrzymania i czynności z nim wykonywane w KPP w L. . Z zeznań świadków K. T. , M. B., G. B. i I. B. wynika jak wyglądało zachowanie oskarżonych przed zatrzymaniem ich przez policję oraz w jakich okolicznościach dokonali oni zaboru w celu krótkotrwałego użycia samochodów marki F. (...) o nr rej. (...) i D. (...) o nr rej. (...). Ponadto z zeznań świadków K. T. , M. B., G. B. wynika jakie rzeczy zostały zniszczone przez oskarżonych w

budynku w L. przy ul. (...) wynajmowanym przez firmę (...) Sp. z o.o.. Z zeznań świadków P. M. i R. K. wynika w jakich okolicznościach został zabrany w celu krótkotrwałego użycia samochód marki D. (...) o nr rej. (...) do którego kluczyki posiadał wtedy R. K. . Natomiast z zeznań świadka S. S. (2) wynika jaki był stan techniczny samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) przez i po zdarzeniach z dnia 25 stycznia 2020 r. .

Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Dokumenty powyższe zostały w większości sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach .

Sąd dał pełną wiarę opinii pisemnej z dnia 22 lipca 2020 r. sporządzonej biegłego wyceny ruchomości majątkowych A. P. (k.

		564-572) jako jasnej, logicznej i fachowej . Z opinii tej wynika jaka była wartość zniszczonych przez oskarżonych rzeczy . Opinia ta nie była negowana przez strony postępowania .	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1,2 z pkt. 1.2	częściowo wyjaśnienia oskarżonych V. S. i R. M.	Sąd nie dał w pozostałym zakresie wiary wyjaśnieniom oskarżanych V. S. i R. M. zwłaszcza odnośnie faktu iż oskarżony V. S. nie popełnił iż żadnego z zarzucanych mu czynów , a oskarżony R. M. popełnił tylko czyn z pkt. 11 zarzutów a/o . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonych są nie jasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności przez oskarżonego i pomniejszenie jego winy. Przedstawiona przez oskarżonych wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonych linię obrony , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie	

	<p>materiale dowodowym. Na wstępie należy wskazać iż oskarżony R. M. w swoich wyjaśnieniach przyznał iż w nocy z 24 na 25 stycznia 2020 r. spożywał alkohol wraz z oskarżonym V. S. , zaś w dniu 25 stycznia 2020 r. odpalił za pomocą monety 1 złotowej samochód marki D. (...) o nr rej. (...) pojechał nim po papierosy (k. 104, k. 129 i k. 479). Z tych wyjaśnień oskarżonego R. M. wynika wprost iż popełnił on czyny z pkt. 9 i 10 wyroku . Ponadto z zeznań świadków P. S. (k. 87-88 , k. 479-480) , K. Z. (k. 82 i k. 480) , M. Z. (k. 61 , k. 483) , A. J. (k. 59) , K. T. (k. 30, k. 77, k. 139 , k. 480-482) , M. B. (k. 236-237 , k. 482-483) , G. B. (k. 49 , k. 483-484) , I. B. (k. 46-47, k. 484-485) , P. M. (k. 56- 57 , k. 594) , S. S. (2) (k. 141) i R. K. (k. 224-227) i dowodów wskazanych w pkt. 1.1. wynika wprost iż oskarżeni oskarżanych V. S. i R. M. popełnili wszystkie zarzucane im czyny . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonych V. S. i R. M. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary.</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1,2,3,4,5, 8 ,9 ,10	V. S. R. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czyn z pkt. 1 i 10 wyroku .</p> <p>Zgodnie z treścią art. 289 § 1 k.k. to zabiera w celu krótkotrwałego użycia cudzy pojazd mechaniczny podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Natomiast z treści art. 289 § 2 k.k. wynika że jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 pokonuje zabezpieczenie pojazdu przed jego użyciem przez osobę nieupoważnioną, pojazd stanowi mienie znacznej wartości albo sprawca następnie porzuca pojazd w stanie uszkodzonym lub w takich okolicznościach, że zachodzi niebezpieczeństwo utraty lub uszkodzenia pojazdu albo jego części lub zawartości, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Szczególnym przedmiotem ochrony są własność i posiadanie rzeczy, jaką jest pojazd mechaniczny. Konkretnie ochronie podlega prawo do korzystania z pojazdu, pobierania z niego</p>			

pożytków, co wiąże się z utrzymaniem jego nienaruszalności i integralności.

Przedmiotem czynności wykonawczej jest cudzy pojazd mechaniczny.

Zabór pojazdu mechanicznego jest przestępstwem

materialnym. Skutkiem jest utrata władztwa nad pojazdem przez osobę uprawnioną i nabycie władztwa nad nim przez sprawcę.

Nie ma znaczenia, czy sprawca zdołał użyć pojazdu. Wystarczy, jeżeli objął nad nim władztwo. Użycie pojazdu nie jest znamieniem czynności wykonawczej ani skutku, ale strony podmiotowej. Typem

kwalifikowanym zaboru pojazdu wskazanym w art. 289 § 2 k.k. jest zabór połączony z pokonaniem zabezpieczenia pojazdu przed jego użyciem przez osobę nieupoważnioną .

Znamię pokonania zabezpieczenia należy interpretować podobnie jak znamię włamania w rozumieniu przepisu art. 279 § 1 k.k.. W wypadku porzucenia pojazdu w stanie uszkodzonym bez znaczenia jest przyczyna uszkodzenia pojazdu.

Mógł to uczynić sprawca (umyślnie lub nieumyślnie), mogła inna osoba, mogło to wreszcie być wynikiem działania sił przyrody.

Porzucenie pojazdu jest to pozostawienie go przez

sprawcę w taki sposób i w takich okolicznościach, że każdy może mieć dostęp do takiego pojazdu. W wypadku porzucenia pojazdu w stanie uszkodzonym bez znaczenia jest przyczyna uszkodzenia pojazdu. Mógł to uczynić sprawca (umyślnie lub nieumyślnie), mogła inna osoba, mogło to wreszcie być wynikiem działania sił przyrody(za Marek Kulik Komentarz aktualizowany do art. 289 kodeksu karnego).

W powyższej sprawie oskarżony V. S. wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 289 § 2 k.k. opisane w pkt. 1 wyroku . Oskarżony V. S. w dniu 25 stycznia 2020 r. na ul. (...) w L. dokonał zaboru kluczyków od samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) o wartości 3000 zł po czym dokonał jego zaboru w celu krótkotrwałego użycia , a następnie porzucił przedmiotowy pojazd w stanie uszkodzonym działając na szkodę firmy (...) sp. z o.o.. Oskarżony V. S. pokonał zabezpieczenia przedmiotowego pojazdu posługując się kluczykami do tego samochodu , które wcześniej zabrał w celu przywłaszczenia i pojechał nim w nieustalone miejsce , a następnie po powrocie na posesję przy ul. (...) porzucił ten pojazd w stanie uszkodzonym . Fakt ten wynika wprost z

zeznań świadków K. T. (k. 30, k. 77, k. 139 , k. 480-482), M. B. (k. 236-237 , k. 482-483), G. B. (k. 49 , k. 483-484) , I. B. (k. 46-47 , k. 484-485), S. S. (2) (k. 141).

W powyższej sprawie oskarżony R. M. wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 289 § 2 k.k. opisane w pkt. 10 wyroku. Oskarżony R. M. w dniu 25 stycznia 2020 r. na ul. (...) w L. poprzez pokonanie zabezpieczeń w postaci uszkodzenia zamków w drzwiach do samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) wartości 6000 zł dokonał jego zaboru w celu krótkotrwałego użycia , czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. . Oskarżony R. M. przełamał zabezpieczenia tego samochodu poprzez uszkodzenia zamków a następnie uruchomił ten pojazd za pomocą monety i pojechał tym samochodem po papierosy . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków K. T. (k. 30, k. 77, k. 139 , k. 480- 482) , M. B. (k. 236-237 , k. 482-483), G. B. (k. 49 , k. 483-484) , I. B. (k. 46-47 , k. 484-485) oraz z wyjaśnień oskarżonego R. M. (k. 104, k. 129 i k. 479) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Czyn z pkt. 2 i 9 wyroku

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi , iż karze

podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. W powyższej sprawie zachowanie oskarżonego V. S. wypełniło wszystkie znamiona czynu z art. 178a § 1 k.k. opisanego w pkt. 2 wyroku , zaś oskarżonego R. M. wypełniło wszystkie znamiona czynu z art. 178a § 1 k.k. opisanego w pkt. 9 wyroku.

Oskarżony V. S. w dniu 25 stycznia 2020 r. na ul. (...) w L. woj. (...) kierował pojazdem mechanicznym w postaci samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości . Oskarżony V. S. został poddany badaniu na urządzeniu kontrolno-pomiarowym (...) o posiadającym aktualne świadectwo wzorcowania i miał w I badaniu wykonanym w dniu 25 stycznia 2020 r. o godz. 12.58 0,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i w I badaniu wykonanym w dniu 25 stycznia 2020 r. o godz. 13.05 0,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżony R. M. w dniu 25 stycznia 2020 r. na ul. (...) w L. woj. (...) kierował pojazdem mechanicznym w postaci samochodu osobowego marki D.

(...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości . Oskarżony R. M. został poddany badaniu na urządzeniu kontrolno-pomiarowym (...) o posiadającym aktualne świadectwo wzorcowania i miał w I badaniu wykonanym w dniu 25 stycznia 2020 r. o godz. 13.05 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i w I badaniu wykonanym w dniu 25 stycznia 2020 r. o godz. 13.07 0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Należy zauważyć , iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie , II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższej sprawie te przesłanki zostały niewątpliwie spełnione , w L. na ul. (...) , będącej drogą publiczną oskarżony V. S. prowadził pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) , zaś oskarżony R. M. prowadził pojazd mechaniczny marki D. (...) o nr rej. (...) . Fakt popełnienia przez

oskarżonych przestępstw z art. 178a § 1 k.k. wynika z zeznań świadków K. T. (k. 30, k. 77, k. 139 , k. 480-482), M. B. (k. 236-237 , k. 482-483), G. B. (k. 49 , k. 483-484) , I. B. (k. 46-47 , k. 484-485) i dokumentów wskazanych przy fakcie 3,5,7 i 10 w pkt. 1.1.

Czyn z pkt. 3 wyroku

Przepis art. 222 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Rodzajowym przedmiotem ochrony art. 222 § 1 k.k. jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Ochrona ta obejmuje organy i instytucje należące do władz ustawodawczych, wykonawczych i wymiaru sprawiedliwości. Przepis art. 222 § 1 k.k. penalizuje naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Jest to typ kwalifikowany w stosunku do określonego w art. 217 k.k. przestępstwa naruszenia nietykalności człowieka, przy czym zaostrenie

odpowiedzialności następuje ze względu na związek naruszenia nietykalności funkcjonariusza z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych. Należy zauważyć iż przepis artykuł 217 § 1 k.k. określa odpowiedzialność karną za przestępstwo naruszenia nietykalności cielesnej człowieka. W jego opisie ustawodawca eksponuje uderzenie, przez co należy rozumieć każde gwałtowne działanie skierowane na ciało człowieka (zadanie ciosu, kopnięcie, szarpanie za włosy itp.), a ponadto wskazuje na naruszenie nietykalności w inny sposób (np. oplucie, oblanie nieczystościami). Przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. ma charakter materialny, przy czym przez skutek należy rozumieć naruszenie integralności cielesnej, które wiąże się z uczuciem przykrości, bólu, poniżenia, a może także pozostawić nieznaczne ślady na ciele (sińce, zadrapania lub obrzęk). W razie spowodowania uszczerbku na zdrowiu określonego w art. 156 k.k. lub 157 k.k. (ciężki, średni i lekki uszczerbek), odpowiedzialność za naruszenie nietykalności cielesnej jest wyłączona w myśl zasady konsumpcji. Strona podmiotowa przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej polega na umyślności w

obu jej formach, tj. zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego. (za Komentarz do art.217 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks Karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.).

W powyżej sprawie oskarżony V. S. zrealizowała wszystkie znamiona czynu z art. 222 § 1 k.k. opisanego w pkt. 3 wyroku , albowiem w dniu 25 stycznia 2020 r. przy ul. (...) w L., woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji mł. asp. P. S. poprzez odepchnięcie go podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych. Należy wskazać iż oskarżony wiedział iż narusza nietykalność cielesną umundurowanego funkcjonariusza policji podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych . Fakt popełnienia przez oskarżonego tego czynu wynika wprost z zeznań świadków P. S. (k. 87-88 , k. 479-480) , K. Z. (k. 82 i k. 480) , M. B. (k. 236-237 , k. 482-483) , G. B. (k. 49 , k. 483-484) i dokumentów wskazanych przy fakcie 9 w pkt. 1.1.

Czyn z pkt. 4 wyroku

Przepis art. 226 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto,

znieważa funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Rodzajowym przedmiotem ochrony we wskazanym przepisie jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Ochrona ta obejmuje organy i instytucje należące do władz ustawodawczych, wykonawczych i wymiaru sprawiedliwości.

Określone w art. 226 § 1 k.k. przestępstwo znieważenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych jest typem szczególnym (kwalifikowanym) w stosunku do przestępstwa znieważenia człowieka (art. 216 k.k.). Zaostrzenie karalności wiąże się z tym, iż omawiane przestępstwo godzi nie tylko w godność osobistą funkcjonariusza, lecz pośrednio także w poszanowanie reprezentowanej przez niego instytucji. użytemu w art. 226 § 1 k.k. określeniu „znieważa” należy nadawać taką samą treść, jak przy wykładni ogólnego typu przestępstwa znieważenia. Jeżeli zniewaga wiąże się z naruszeniem nietykalności cielesnej

(np. oplucie, popychanie, oblanie wodą itp.), czyn wymaga kumulatywnej kwalifikacji na podstawie art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k. (za Komentarz do art. 226 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) Znamiona typu czynu zabronionego określonego w art. 226 § 1 k.k. może zrealizować każdy. Jest to przestępstwa powszechne. Przedmiotem czynności wykonawczej typu czynu zabronionego określonego w art. 226 § 1 k.k. jest znieważenie funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych (za Komentarz do art. 226 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.) .

W powyżej sprawie oskarżony V. S. zrealizowała wszystkie znamiona czynu z art. 226 § 1 k.k. opisanego w pkt. 4 wyroku , albowiem w dniu

25 stycznia 2020 r. przy ul. (...) w L., woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Policji mł. asp. P. S. i sierż. K. Z. poprzez wyzywanie ich słowami wulgarnymi podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych. Znieważenie przez oskarżonego funkcjonariuszy publicznych funkcjonariuszy Policji mł. asp. P. S. i sierż. K. Z. polegało na tym iż oskarżony wyzywał podczas wykonywania przez nich obowiązków służbowych słowami wulgarnymi : „„k... i psy”. Zniewagi te miały charakter bezpośredni, gdyż następowały w obecności pokrzywdzonych . Niewątpliwym jest iż słowa wulgarne których użył oskarżony w stosunku pokrzywdzonych miały charakter znieważający, mając na uwadze dominujące w społeczeństwie oceny i normy obyczajowe. Należy również zauważyć iż zniewaga niewątpliwie jest przestępstwem formalnym. Do jego dokonania nie jest bowiem wymagany żaden konkretny skutek, w szczególności by adresat znieważającej wypowiedzi poczuł się dotknięty w swej godności. Fakt popełnienia przez oskarżonego tego czynu wynika wprost z zeznań świadków P. S. (k. 87-88 ,

k. 479- 480) , K. Z. (k. 82 i k. 480) , M. B. (k. 236-237 , k. 482-483) , G. B. (k. 49 , k. 483-484) i dokumentów wskazanych przy fakcie 9 w pkt. 1.1.

Czyn z pkt. 5 wyroku

Przepis art. 224 § 2 k.k. stanowi iż karze podlega , kto stosuje przemoc lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej. W art. 224 § 2 k.k. ustawodawca penalizuje stosowanie przemocy lub groźby bezprawnej wobec funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej w celu zmuszenia do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej. Przemoc polegać może nie tylko na agresji skierowanej na ciało funkcjonariusza (np. zaatakowanie niebezpiecznym przedmiotem, wykręcenie rąk, obezwładnienie). Może ona być stosowana także wobec osoby bliskiej (np. przemoc wobec żony lub dziecka funkcjonariusza) albo zostać wywarta poprzez oddziaływanie na rzeczy - aby w ten sposób przeciwdziałać czynności funkcjonariusza (np. barykadowanie drzwi,

unieruchomienie pojazdu służbowego itp.). Ze względu na znamiona użycia przemocy lub groźby bezprawnej wobec funkcjonariusza albo osoby przybranej mu do pomocy - przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. stanowi typ szczególny w stosunku do ogólnego przestępstwa zmuszania, co prowadzi do eliminacji art. 191 § 1 k.k. w myśl zasady specjalności. Karalności na podstawie art. 224 § 2 k.k. nie podlega stosowanie tzw. biernego oporu. Nie jest więc przestępstwem położenie się na ziemi przez osobę, którą funkcjonariusz policji chce ująć i zatrzymać, czy odmowa wydania poszukiwanego przedmiotu. Charakter biernego oporu ma także tzw. siedząca demonstracja, nawet gdy jej uczestnicy, trzymając się za ręce, utrudniają w ten sposób usunięcie z miejsca demonstracji. (za Komentarz do art. 224 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks Karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

W powyżej sprawie oskarżony V. S. zrealizowała wszystkie znamiona czynu z art. 224 § 2 k.k. w opisanego w pkt. 5 wyroku , albowiem w dniu 25 stycznia 2020 r. przy ul. (...) w L. woj. (...) kierował groźby w stosunku do

funkcjonariuszy Policji mł. asp. P. S. i sierż. K. Z. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej tj. dokonania zatrzymania jego osoby w związku z podejrzeniem popełnienia przez niego przestępstwa . Oskarżony groził pokrzywdzonym słowami „ nie mają życia za to co robią i że ich dojedzie”. Fakt popełnienia przez oskarżonego tego czynu wynika wprost z zeznań świadków P. S. (k. 87-88 , k. 479- 480) , K. Z. (k. 82 i k. 480) , M. B. (k. 236-237 , k. 482-483) , G. B. (k. 49 , k. 483-484) i dokumentów wskazanych przy fakcie 9 w pkt. 1.1.

Czyn z pkt. 8 wyroku

Zgodnie z treścią art. 229 § 1 k.k. karze podlega , kto udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej lub osobistej osobie pełniącej funkcję publiczną w związku z pełnieniem tej funkcji. Natomiast z treści art. 229 § 3 k.k. wynika że jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 działa, aby skłonić osobę pełniącą funkcję publiczną do naruszenia przepisów prawa lub udziela albo obiecuje udzielić takiej osobie korzyści majątkowej lub osobistej za naruszenie przepisów prawa, podlega karze

pozbawienia wolności od roku do lat 10. W typie podstawowym opisanym w art. 229 § 1 k.k. przekupstwo polega na udzieleniu korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy innej osobie w związku z pełnioną przez nią funkcją publiczną. Realizacja tego typu przekupstwa jest niezależna od tego, kto był inicjatorem udzielenia korzyści lub jej obietnicy (nie dotyczy to, rzecz jasna, sytuacji, gdy pełniący funkcję publiczną żąda korzyści albo uzależnia czynność służbową od jej otrzymania). Obietnica udzielenia korzyści może być wyrażona w dowolny sposób, musi jednak być zwerbalizowana. Nie można zgodzić się z poglądem, iż kryminalizowaną obietnicę udzielenia korzyści można także wyrazić gestem (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1997 r., V KKN 105/97, OSP 1998, z. 3, poz. 68). Podmiotem przekupstwa może być każdy, w tym osoba pełniąca funkcję publiczną, która udziela innej osobie pełniącej taką funkcję korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy w zamian za korzystną decyzję, poparcie sprawy itp. Jest to przestępstwo umyślne, które można popełnić tak w zamiarze bezpośrednim, jak i

ewentualnym. Według czysto gramatycznej wykładni art. 229 § 1 k.k. przekupstwo w formie obietnicy udzielenia korzyści osobie pełniącej funkcję publiczną jest dokonane w momencie złożenia obietnicy, chociażby nie została ona przyjęta (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07 listopada 1994 r., WR 186/94, OSNKW 1995, nr 3-4, poz. 20).

Surowszą odpowiedzialność za przekupstwo uzasadnia nakłanianie osoby pełniącej funkcję publiczną do naruszenia obowiązków służbowych - w zamian za korzyść lub jej obietnicę, jak również udzielanie korzyści za naruszenie takiego obowiązku wynika z treści art. 229 § 3 k.k. . Naruszenie obowiązku służbowego jest bowiem pojęciem szerszym, obejmującym także zachowanie sprzeczne z wewnętrznymi przepisami i instrukcjami precyzującymi te obowiązki, z wyłączeniem jednak decyzji mieszczących się w zakresie uznania pełniącego funkcję publiczną, w szczególności związanego z oceną konkretnej sytuacji. (za Andrzeja Marek Komentarz do art. 229 kodeksu karnego) .

W powyższej sprawie oskarżony R. M. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 229 § 1 i 3 k.k. opisanego w pkt. 8 wyroku albowiem w dniu 25 stycznia 2020 r. w L., woj. (...) obiecał udzielić korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w nieustalonej kwocie osobom pełniącym funkcję publiczną tj. funkcjonariuszom Policji st. sierż. M. Z. oraz mł. asp. A. J. w związku z pełnieniem tej funkcji w celu skłonienia ich do naruszenia przepisów prawa tj. do odstąpienia od czynności zatrzymania w związku z zaborem samochodu i kierowaniem pojazdem w stanie nietrzeźwości. Działania oskarżonego miało na w celu skłonienia funkcjonariuszy publicznych - st. sierż. M. Z. oraz mł. asp. A. J. do naruszenia przepisów prawa poprzez do odstąpienia od czynności zatrzymania oskarżonego w związku z zaborem samochodu i kierowaniem pojazdem. Fakt popełnienia przez oskarżonego R. M. tego czynu potwierdzają zeznań świadków M. Z. (k. 61 , k. 483) i A. J. (k. 59) i dokumentów wskazanych przy fakcie 4 w pkt. 1.1.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	6,7 11,12	V. S. R. M.
---	--	--------------	----------------

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Czyn z pkt. 6 wyroku</p> <p>Zgodnie z treścią art. 124 § 1 k.w. karze podlega , kto , cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 500 zł . Przedmiotami ochrony art. 124 § 1 k.w. są własność i posiadanie rzeczy ruchomej i nieruchomości. Strona przedmiotowa wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. polega na tym, że sprawca cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Wykroczenie stypizowane w art. 124 § 1 k.w. jest czynem przepołowionym. Powyższy przepis operuje nie pojęciem wartości „cudzej rzeczy”, ale pojęciem szkody. Od wysokości szkody, a nie wartości uszkodzonej rzeczy, zależy, czy czyn polegający na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu czy czynieniu cudzej rzeczy niezdatną do użytku jest wykroczeniem przewidzianym w art. 124 § 1 k.w., czy występkiem z art. 288 § 1 k.k. (wyrok SN z dnia 22 października 1998 r., III KKN 146/97, Prok. i Pr.-wkł. 1999, nr 2, poz.</p>			

16). Szkoda w znaczeniu wynikającym z art. 124 § 1 k.w. to uszczerbek na rzeczy będącej przedmiotem czynności wykonawczej sprawcy. Szkoda wyrządzona na rzeczy może być większa niż wartość samej rzeczy, ponieważ przez pojęcie szkody należy rozumieć zarówno uszczerbek w majątku, obejmujący rzeczywistą stratę (damnum emergens), polegającą na zmniejszeniu się aktywów majątku przez ubytek, utratę lub zniszczenie jego poszczególnych składników albo na zwiększeniu się pasywów, jak i utracony zysk (lucrum cessans), wyrażający się w udaremnieniu powiększenia majątku (uchwała SN z dnia 21 czerwca 1995 r., I KZP 22/95, OSNKW 1995, nr 9-10, poz. 58). Wykroczenie, o którym mowa w art. 124 § 1 k.w. , jest wykroczeniem materialnym (skutkowym). Przedmiotem wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. może być cudza rzecz ruchoma i nieruchoma. Czynności wykonawcze polegają na niszczeniu, uszkodzeniu lub uczynieniu rzeczy niezdatną do użytku. Zniszczenie rzeczy polega na jej unicestwieniu bądź tak znacznym uszkodzeniu, tak że dana rzecz faktycznie przestaje istnieć. Uszkodzenie rzeczy to takie

oddziaływanie na nią, które zmniejsza jej wartość bądź to przez zmianę wyglądu zewnętrznego lub kształtu, bądź to przez naruszenie całości rzeczy. Uczynienie rzeczy niezdatną do użytku polega na tym, że sprawca uniemożliwia lub w znacznym stopniu utrudnia normalne korzystanie z tej rzeczy, pomniejszając jej wartość użytkową, nie naruszając jednak jej substancji, materii (za Monika Zbrojewska Komentarz do art. 124 Kodeksu Wykroczeń).

Zachowanie oskarżonego V. S. opisane w pkt. 6 wyroku realizuje znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. , a nie czynu z art. 288 § 1 k.k. gdyż oskarżony w dniu 25 stycznia 2020 r. przy ul. (...) w L. woj. (...) poprzez kopanie, uderzanie pięścią oraz kijem od szczotki dokonał zniszczenia mienia w postaci dwóch par drzwi wewnętrznych . Działanie oskarżonego spowodowało łączne straty w kwocie 150 zł na szkodę firmy (...) sp. z o.o. , co wynika z opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości majątkowych (k. 564-572). Oskarżony V. S. działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Fakt popełnienia przez oskarżonego tego wykroczenia potwierdzają zeznań świadków P. S. (k.

87-88 , k. 479-480) , K. Z. (k. 82 i k. 480), M. B. (k. 236-237 , k. 482-483), G. B. (k. 49 , k. 483-484) i dokumentów wskazanych przy fakcie 8 w pkt. 1.1.

Czyn z pkt. 7 i 12 wyroku

Przepis art. 288 § 1 k.k. stanowi iż karze podlega, kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Rodzajowym przedmiotem ochrony przestępstwa przewidzianego w art. 288 k.k. jest mienie. Przy czym w kontekście art. 288 k.k. mienie jako rodzajowy przedmiot ochrony występuje w szerokim znaczeniu tego terminu. Stosowanie do art. 44 k.c. mieniem jest własność i inne prawa majątkowe (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2003 r., III KK 165/03, Prok. i Pr. 2004, nr 3, poz. 7; M. K., Przepięstwo i wykroczenie uszkodzenia rzeczy, s. 27 i n.). Przepięstwo z art. 288 § 1 k.k. jest przestępiem materialnym. Do jego znamion należy alternatywnie określony skutek w postaci zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia cudzej rzeczy niezdatną do użytku. Przepięstwo z art. 288 § 1 k.k. jest przestępiem materialnym. Do jego znamion należy

alternatywnie określony skutek w postaci zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia cudzej rzeczy niezdatną do użytku. Przedmiotem przestępstwa określonego w art. 288 § 1 k.k. jest cudza rzecz. Istotne jest, aby rzecz, na którą oddziałuje sprawca, nie stanowiła jego własności. Typ czynu zabronionego, o którym mowa w art. 288 § 1 k.k., ma charakter umyślny. Umyślność może wystąpić zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i wynikowego. Dla charakterystyki strony podmiotowej nie ma znaczenia cel i motywacja sprawcy.

W powyższej sprawie oskarżeni V. S. i R. M. zrealizowała wszystkie znamiona czynu z art. 288 § 1 k.k. opisanego w pkt. 7 i 12 wyroku albowiem w nocy z 24 stycznia 2020 r. na 25 stycznia 2020 r. będąc w stanie nietrzeźwości działając wspólnie i w porozumieniu umyślnie dokonał zniszczenia tego pomieszczenia mieszkalnego znajdującego się w budynku przy ul. (...) w L. woj. (...) poprzez zniszczenie zasuw drzwi wejściowych, wybicie szyb w oknach, pozrywanie tapet ze ścian oraz zniszczenie wyposażenia tego pomieszczenia. Działanie oskarżonych

spowodowało łączne straty w kwocie 760 zł na szkodę firmy (...) sp. z o.o. co wynika z opinia biegłego z zakresu wyceny ruchomości majątkowych (k. 564-572). Oskarżeni V. S. i R. M. działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim . Fakt popełnienia przez oskarżonych tego czynu potwierdzają zeznań zeznania świadków K. T. (k. 30, k. 77, k. 139 , k. 480- 482) , M. B. (k. 236-237 , k. 482-483), G. B. (k. 49 , k. 483-484) i dokumentów wskazanych przy fakcie 2 w pkt. 1.1.

Czyn z pkt. 11 wyroku

Przepis art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 852 ze zm.) stanowi , iż karze podlega , kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo posiadanie wyżej opisanych środków stanowi przestępstwo. Znaleziony w toku przeszukania oskarżonego R. M. (w dniu 25 stycznia 2020 r.) i pokoju gdzie mieszkał oskarżony w L. przy ul. (...) (w dniu 26 stycznia 2020 r.) susz roślinny o wadze 0,20 grama netto i 0,12 grama netto został podany badaniu

podany dwóm badaniom na narkoteście do badania środków odurzających w postaci marihuany – przy użyciu odczynnika (...) . Po zamknięciu testera i zgnieceniu fiolek z odczynnikami znajdujących się wewnątrz testera substancje z tych fiolek zmieszała się z umieszczonym w testerze suszem roślinnym. Po wymieszaniu tych składników substancja zabarwiła się. Zgodnie z oznaczeniem widniejącym na testerze badana substancja stanowi środek odurzający w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste). Ziele konopi innych niż włókniste (marihuana) zaliczają się do środków odurzających z grupy I-N i IV-N zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii narkomani (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 852 ze zm.).

Należy zauważyć iż dysponowanie środkiem odurzającym lub substancją psychotropową w trakcie ich zażywania, nie wypełnia znamienia „posiadania” w rozumieniu art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jest utrwalona. Ratio legis tego przepisu nie polega bowiem na ściganiu osób zażywających dawkę narkotyku, gdyż samo

zażywanie narkotyków nie jest przez obowiązujące w Polsce przepisy prawa penalizowane. W ujęciu art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii karalny jest natomiast każdy wypadek posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej „wbrew przepisom ustawy”, a więc w celu dalszej sprzedaży lub udzielenia ich innej osobie, jak i w celu samodzielnego zażycia - czy to za jakiś czas czy niezwłocznie, gdy posiadanie to następuje w ilości pozwalającej na choćby jednorazowe użycie danej substancji, w dawce dla niej charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek. (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 grudnia 2009 r. II KK 261/09) . Tak więc oskarżony wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 852 ze zm.) albowiem w dniu 25 stycznia 2020 r. w L., woj. (...)wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci marihuany w łącznej w ilości 0,32 grama netto Ilość środka odurzającego w postaci marihuany ujawniona u oskarżonego

pozwalala na użycie tej substancji w dawce dla niej charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek . Należy zauważyć że kryterium limitującym karalność posiadania środków odurzających i substancji psychotropowych z całą pewnością nie jest długotrwałość ich dzierżenia (tak wyrok z dnia 13 marca 2007 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie sygn. akt II AKa 28/07). Fakt popełnienia przez oskarżonego tego czynu wynika częściowo z jego wyjaśnień oskarżonego R. M. oraz z zeznań świadków M. Z. (k. 61 , k. 483) i A. J. (k. 59) i dokumentów wskazanych przy fakcie 6 w pkt. 1.1.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
V. S. R. M.	pkt. od 1 do 7 i pkt. 13 pkt. 8 do 12 i pkt. 14 21 ,22 17,18 19, 20 23,24	6, 7 , 12 2,9 2,9 7,11,12,	Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonych V. S. i R. M. przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra oraz okoliczności działania oskarżonych . Oskarżeni naruszyli bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudze mienie i bezpieczeństwo w ruchu lądowym oraz zdrowie człowiek . Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął fakt iż oskarżeni nie byli dotychczas karani (k. 405 i k. 406) . Orzeczone wobec oskarżonego V. S. w pkt. 13 wyroku kara

łącna 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności i wobec oskarżonego R. M. w pkt. 14 wyroku kara łącna 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności , spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonych funkcję wychowawczą i powstrzymać ich w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kar pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonych miał wpływ sposób działania i rola oskarżonych podczas popełnienia zarzucanych im czynów . Należy zauważyć iż tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonych do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonych funkcję represyjną . Ponadto Sąd wymierzył w pkt 6 wyroku oskarżonego V. S. za czyn z art. 124 § 1 k.w. karę grzywny 1000 zł. Kara grzywny w tej wysokości ta spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia .

Nałożenie na oskarżonych o obowiązków o naprawienia szkody ma zrealizować wobec nich cele wychowawcze i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

Orzekając wobec oskarżonych V. S. i R. M. zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. Sąd uznał bowiem, iż okres 3 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonych. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonych funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowią oskarżeni dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonych V. S. i R. M. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy

Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie po 5000 (pięć tysięcy) złotych. Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo

			<p>określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.</p> <p>Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 852 ze zm.) Sąd wobec skazania za czyn opisany w pkt. 11 wyroku orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych Nr DRZ 439/20 i 440/20 przez ich zniszczenie . Na podstawie art. 44 § 2 Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych Nr DRZ 441/20 przez ich zniszczenie;</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
V. S. R. M.	15, 16	13,14,	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 13 wyroku łącznej

		<p>kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu V. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25 stycznia 2020 r. godz. 12.51 do dnia 29 czerwca 2020 r. godz. 11.50 .</p> <p>Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie 14 wyroku łącznej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu R. M. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25 stycznia 2020 r. godz. 12.51 do dnia 29 czerwca 2020 r. godz. 11.50 ;</p>
1.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa 1 określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

<p>25</p> <p>26</p>	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa-Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz radcy prawnego M. D. kwotę 826,56 zł (osiemset dwadzieścia sześć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego R. M. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych V. S. i R. M. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę ich aktualne dochody .</p>	
<p>1.1Podpis</p>		